

תלמודו בידו

דף נג עמוד א

א] מה כוונת רבי "המקדש את חלוצתו לשם יבמות, אין אחר חליצה כלום" ואינה מקודשת, ובמה נחלקו חכמים ?

ב] האם יש מאמר אחר מאמר בשני יבמים או שתי יבמות ?

ג] שתי יבמות מבית אחד ועשה מאמר לאחת, לאיזו יחלוץ ?

א] אביי: אמר התקדשי לי במאמר יבמין. לרבי, מאמר חל כתוספת על הזיקה, ואינו חל אלא כשיש זיקה (והרי פקע בחליצה). ולחכמים, אין המאמר תלוי בזיקה.

רבא: אמר התקדשי לי בזיקת יבמין. לרבי, מאמר תופס רק מכח הזיקה, ולאחר שחלץ לה פקעה הזיקה. ולחכמים, חלות המאמר אינו מכח הזיקה.

רב שרביא: חלץ לה בחליצה פסולה (כגון אחר גט), וחזר וקידשה בזיקת יבמין: לרבי, החליצה פקעה הזיקה, ואין המאמר חל בלשון "זיקת יבמין". לחכמים, לא פקעה הזיקה לגמרי וחל המאמר.

רב אשי: חלץ לה על תנאי ולא קיימה. לרבי, החליצה קיימת שאין תנאי בחליצה ופקעה הזיקה, ואין המאמר חל. ולחכמים יש תנאי בחליצה.

רבינא: חלץ על תנאי מבלי לכפלו. לרבי, התנאי בטל והחליצה קיימת, ואין מועיל מאמר "בזיקת יבמין". ולחכמים, אין צריך לכפול תנאו.

ב] חכמים: יש מאמר אחר מאמר, בין בשני יבמים ובין בשתי יבמות.

בן עזאי: יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת, אך לא בשתי יבמות ויבם אחד. יש גורסים אין מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת, ורש"י דחה.

ג] שמואל: חולץ לשניה. שאם חלץ לבעלת המאמר (שצריכה גט) לא נפטרה צרתה.

רב יוסף: לבעלת המאמר, כיון שממילא פסולה לכהונה (שהרי צריך לתת לה גט).